

عنوان مقاله:

شاخصه های بومی و فرهنگی؛ نمودار ساختاری ویژه در معماری هورامان

محل انتشار:

فصلنامه هنر و تمدن شرق، دوره 7، شماره 25 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

کوروش امینی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه پیام نور مریوان، ایران.

رونما نوری - ۲. کارشناس ارشد هنرهای زیبا و نویسندگی خلاق، دانشگاه سام هیوستون، آمریکا.

خلاصه مقاله:

از مهمترین عناصر شناخت هر فرهنگی، شیوه معماری بومی و مرسوم آن است. در این پژوهش قسمتی از ساختار ساده اما با شکوه ایران زمین در دامنه های زاگرس (منطقه هورامان) با خصوصیات خاص و هویت پنهان خود در زمینه معماری و بافت کالبدی روستایی، به عنوان ساختاری ویژه و حاصل تلاقی انسان، فرهنگ و طبیعت، مورد بررسی قرار گرفته است. روش انجام پژوهش، توصیفی-تحلیلی مبتنی بر بررسی اسنادی و بازدید میدانی است. یافته های پژوهش نشان می دهد، معماری هورامان در پرتو فرهنگ و همسازی با طبیعت شکل گرفته است. از نظر ویژگی های کالبدی نحوه استقرار روستاها در طرفین یا روی دامنه دره ای کم عرض با شیب عمومی زیاد واقع شده و تیپولوژی غالب بنا به صورت ساختمان های دو طبقه تکیه داده شده به شیب کوه است. از دید ساختاری، روستا دارای مرکزی به تعداد محلات است. از نظر بهره وری از زمین، سکونتگاه ها در جایی بنا شده اند که زمین کمترین استفاده را برای اهداف دیگر داشته است. نبود کوچه های بن بست در ساختار کالبدی مناطق مسکونی، دوربودن و حداقل کردن مخاطرات طبیعی و انسانی را در پی دارد. از ویژگی های تک بناها، پیوستگی سنگ، خاک و چوب، استفاده از دیمک و مروله به عنوان عامل یکپارچگی و جلوگیری از رانش، استفاده از دیوارهای قطور سنگی جهت جلوگیری از تبادل حرارتی، وجود سایبان و باران گیر در اطراف تمام دیوارها و تفاوت ماهوی با معماری درونگرای مرکز ایران است. شناخت تجارب اندوخته چنین سبکی با حفظ بافت اولیه و اصالت خود، در همسویی با ساختار ارگانیک طبیعت است.

کلمات کلیدی:

هورامان، معماری، فرهنگ، مسکن روستایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/938304>

